

Underbilag til bilag 17.

**Kommentarer til lovforslag nr. 39 — forslag til lov om administration af
Det europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger af landbrugsvarer m. v.
(Skrivelse af 29. november 1972 fra KEMOVIT).**

Ovennævnte lovforslag, som den 9. november blev fremsat i folketinget af landbrugsministeren, indeholder en række bestemmelser, der dels vil få meget ubehagelige — og meget urimelige — økonomiske virkninger for en række virksomheder, der anvender skummetmælkspulver til fremstilling af komælkerstatninger og andet fodertilskud, dels i overgangsperioden ved Danmarks indtræden i EF vil gøre det umuligt for danske virksomheder at konkurrere med tilsvarende virksomheder inden for EF.

I lovforslagets § 18, stk. 3 hedder det:

„Landbrugsministeren kan efter samråd med handelsministeren lade opkræve en afgift af beholdninger af mælkpulver af udenlandsk oprindelse, samt blandinger, hvori udenlandsk mælkpulver indgår, der ved udgangen af januar 1973 henligger her i landet på handlendes, fabrikanter og mejeriers lagre eller er oplagt for disses regning andetsteds. Afgiftens størrelse udgør for skummetmælkspulver og sødmælkspulver med 26 pct. fedtindhold højst forskellen mellem Fællesskabets tærskelpriser for disse varer og lavest konstaterede importpriser for samme varer i Danmark inden for perioden 1. oktober 1972 til 31. januar 1973. For andet mælkpulver end ovennævnte beregnes afgiften efter det pågældende produkts indhold af mælkfedt“.

Formålet med bestemmelserne er ifølge bemærkningerne til lovforslaget at forhindre, at indehavere af mælkpulver af udenlandsk oprindelse indkasserer en prisgevinst. Bestemmelserne rammer imidlertid en lang række virksomheder, for hvem skummetmælkspulver ikke er noget spekulationsobjekt, men en råvare til den normale produk-

tion — en råvare, der købes fra danske mælkekondenseringsfabrikker og fra udenlandske leverandører. For at sikre regelmæssige leverancer tegnes kontrakter på mælkpulver som oftest 5—6 måneder forud for forbruget til successiv levering. Det vil sige, at lagrene af udenlandsk mælkpulver den 31. januar 1973 hos disse virksomheder vil være hjemkøbt til priser, der ligger en hel del over „den lavest konstaterede importpris inden for perioden 1. oktober 1972 til 31. januar 1973.“

Disse lagre tænkes belagt med en afgift, der efter lovforslaget højst kan være „forskellen mellem Fællesskabets tærskelpriser for disse varer og lavest konstaterede importpriser for samme vare i perioden 1. oktober 1972 til 31. januar 1973“.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at man fra landbrugsministeriets side har en afgift på op til 180,00 kr. pr. 100 kg mælkpulver i tankerne. Her over for står det tilskud, som ydes ved brug af skummetmælkspulver til foderbrug — det andrager i øjeblikket i EF 17,62 regningsenheder svarende til ca. kr. 132,00 pr. 100 kg skummetmælkspulver, således at nettoresultatet af lovforslaget ved en afgift på 180,00 kr. pr. 100 kg vil blive en fordyrelse af det udenlandske mælkpulver, virksomhederne måtte have på lager ved udgangen af januar måned på ca. 48,00 kr. pr. 100 kg. *Da disse lagre af mælkpulver er hjemkøbt til priser omkring 355,00 kr. pr. 100 kg. når vi op i en kostpris omkring 400,00 kr. pr. 100 kg, hvor konkurrerende fremstillere af mælkerstatninger og andre fodertilskudsprodukter i EF kan tilbyde deres varer baseret på en pris på skummetmælkspulver på maksimalt:*

Interventionspris	54,00	regningsenheder = ca. 405 d. kr.
÷ støtte til foderbrug	17,62	- - = ca. 132 d. kr.

Kostpris ca. 273 d. kr.